

1. maja se srečamo na Pečarju

S pomočjo nekaterih delovnih organizacij je našemu občinskemu svetu zveze sindikatov letos uspelo pripraviti vse potrebno za tradicionalno prvomajsko srečanje na Pečarju.

Zato nas veseli, da tudi letos lahko povabimo vse delovne ljudi in občane, da se v čimvečjem številu udeležite te delavske manifestacije in s tem obudite tradicijo delavskega gibanja v naši občini.

Dobimo se torej 1. maja ob 10. uri na Pečarju!

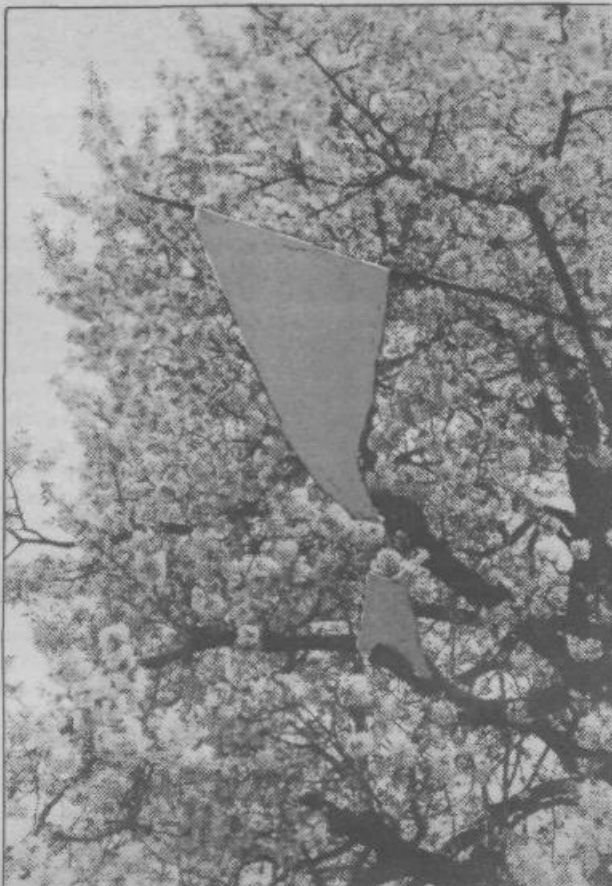
Občinski svet zveze sindikatov,
druge družbenopolitične organizacije
in skupščina občine ter turistično društvo
Lj. Moste-Polje

Ob praznovanju občinskega praznika, obletnici ustanovitve OF, praznika dela in dneva osvoboditve

VSEM DELOVNIM LJUDEM IN OBČANOM
NAJISKRENEJE ČESTITAMO!

Občinska skupščina
in družbenopolitične organizacije

Čestitkam se pridružujejo tudi delovni ljudje in občani iz pobratenih
občin Bileča in Plužine

19. APRIL 1989
6. ŠTEVILKA

BREZPLAČNO
XXX. LETNIK

Naša SKUPNOST

glasilo SZDL Ljubljana Moste-Polje

SEKCIJSKA RAZPRAVA O KMETIJSTVU

Na tem področju je še veliko dela

Naša občinska konferenca SZDL je v letošnjem letu pripravila že drugo sekcijko razpravo. Prva je bila namenjena ogroženosti naših gozdov, druga, ki je bila 13. aprila v prostorih združenja doma Zadvar, pa kmetijstvu. Za razliko od prve, na kateri se je zbralo le skromno število udeležencev, je bila tokrat mala dvorana združenja doma skoraj pretesna za vse, ki so želeli sodelovati na sekciji. Gradivo za to razpravo – pregled, kaj je bilo storjeno od zadnje sekcije pred približno letom dni, in kakšni so načrti za prihodnje – je bilo že prej objavljeno v Naši skupnosti.

Kot je ugotovil Jože Bevec, predsednik sveta za družbenoekonomske odnose v kmetijstvu, gozdu in vasi pri OK SZDL, ki je hkrati tudi vodil to sekcijo, so nekatere od začrtanih nalog izpolnili, nekaterih pa se še niti niso lotili in jih bo treba dodati sklepom te sekcije. Jože Tanko, direktor KZ Ljubljana, je povzel naloge za letošnje leto in ob tem pojasnil, iz katerega vira se financirajo.

Obrazložil je še predloge sprememb, ki jih na kmetijskem področju pripravlja ZIS. Milan Gaspari, član republiške statutarne komisije, pa je kmete seznanil z dopolnili k ustavi SR Slovenije, predvsem s tistimi, ki se nanašajo na kmetijstvo in na položaj kmeta v naši družbi.

V razpravi je bilo govora o zelo konkretnih stvareh. Tako je padel predlog, da je treba ukiniti gozdno

takso, kadar kmet posekan les uporabi zase. Postavljeno je bilo vprašanje, kaj bo z zemljo, ki je bila kmetom odvzeta po zakonu o zemljiškem maksimumu 10 hektarov, zdaj pa bo ta maksimum 30 hektarov. Opozorili so na razkorak med cenami umetnih gnojil, zaščitnih sredstev in kmetijskih pridelkov. Naša kmetijska zemljiška skupnost pa se je zavzela, da se v ustavnih dopolnilih nameni stavek ali dva tudi varovanju kmetijskih zemljišč pred urbanizacijo, saj ima ta skupnost prav s tem največ dela.

Precej besed je bilo izrečenih glede cene mleka, postavljeno pa je bilo tudi vprašanje, ali je res, da Jugoslavija mleko uvaža, medtem ko ga imamo v Sloveniji preveč. Jože Tanko je odgovoril, da v naši državi nimamo za svoje potrebe dovolj mleka in ga moramo uvažati, res pa je tudi, da zdaj nekatere republike bojkotirajo slovensko mleko, za nameček pa je tudi odkupna cena našega mleka višja kot drugje. Ljubljanske mlekarne menda že razmišljajo o tem, da mleka v krajih, kjer so prevozní stroški previsoki, ne bi več odkupovale.

Največ vročih besed pa je bilo na sekciji izrečenih, ko so govorili o škodi, ki jo na kmetijskih površinah povzroča divjad in o neplačevanju odškodnine zanj. Slišati je bilo, da se je v zadnjih treh letih zelo razmnožil divji prašič, ki skupaj s srnami postaja po njivah. Kaže, da se bo treba o tem obširneje pogovoriti. V nižjih predelih naše občine, na primer ob Poti spominov in tovarištv, pa njive uničujejo ljudje. Bilo je predlagano, naj se tu postavijo table, ki bi opozarjale na kmetijsko zemljo

in na to, da je hoja po njej prepovedana.

Sklenjeno je bilo, da bodo zaključki te sekcije, ko bodo oblikovani, objavljeni v Naši skupnosti, na emu od svojih sej pa jih bo uvrstila tudi občinska skupščina. D. J.

UREDIMO SVOJE OKOLJE

ZaUpanje – Janez Drnovšek določen kandidat za člana P SFRJ iz SRS

V nedeljo, 2. aprila, je SZDL Slovenije prvič organizirala tajno neposredno glasovanje za kandidata za člana predsedstva SFRJ iz SRS. V občini Ljubljana Moste-Polje se je glasovanja udeležilo 42.113 volilnih upravičencev ali 77,3%. Za Marka Bulca je glasovalo 18.400 volilcev ali 43,6%, za Janeza Drnovška pa 22.001 ali 52,2%.

V republiki Sloveniji je Janez Drnovšek na javnem glasovanju dobil večjo podporo volilnih upravičencev kot Marko Bulc in tako postal kandidat SZDL, katerega bodo po volilni proceduri volili delegati republiške skupščine 14. aprila.

Ne le za Slovenijo ampak tudi za občino Ljubljana Moste-Polje lahko rečemo, da je tako visoka »volilna udeležba« pokazala visoko državotvorno hootenje ljudi, hkrati pa tudi, da ima SZDL številno aktivno članstvo in da občani podpirajo opredelitve SZDL. Napak pa bi bilo, da bi se SZDL zadovoljila z visoko »volilno udeležbo« brez vsebinske osmisilitve te udeležbe. Časi, ko so

se volitve reducirale le na enkratni politični ritual, so mimo. Občani ne želijo biti več politični gledalci, ampak se aktivno opredeljevati za politični program, ki nas bo izvelkel iz splošne krize. Zahteve ljudi, postavljene pred tremi leti, ob volitvah, da se želijo odločiti med več kandidati, so obrodile sadove, saj so občani tokratno izbiro med dvema kandidatom ocenjevali izredno pozitivno. Več kandidatov je nenazadnje cepivo proti družbenopolitični ravnodušnosti in more uveljavljati večjo stopnjo odgovornosti kandidatov. Zato pa se mora sedaj SZDL pripravljati na državne volitve, ki bodo 1990, tako da bo ustvarila take pogoje, da bodo občani volili neposredno, kjer je mogoče, posredno pa le, kjer je to nujno. V prihodnje pa bo potrebno več narediti tudi za predstavitev vsebine programov, ne pa le osebnosti, ki te programe ponujajo. Tokrat bomo tov. Drnovška v Beogradu pospremili s programom »ZaUpanje«, želimo si, da bi ga upravičili.

BREDA PAPEŽ

V počastitev občinskega praznika, 27. aprila

Letošnje praznovanje občinskega praznika bomo obeležili z več prireditvami, ki bodo popestrile kulturno podobo občine v mesecu aprilu!

V torek, 25. aprila 1989 ob 11. uri bo v veliki dvorani kulturnega doma Španski borci skupno zasedanje zborov občinske skupščine Ljubljana Moste-Polje, posvečeno občinskemu prazniku. Zasedanje bo vodil predsednik skupščine občine Ljubljana Moste-Polje Ivo Samec, slavnostni govornik pa bo letos predsednik OK ZSMS Leon

Toplek.

Ob tej priložnosti bodo zaslužnim občanom podeljena priznanja občine za leto 1988 in srebrna priznanja Osvobodilne fronte.

V kulturnem programu bodo sodelovali iMešani pevski zbor Večve, ki letos praznuje 10-letnico delovanja pod vodstvom Aste Jakopič, Harmo-

nikarski orkester KUD Vide Pregarc – dirigent prof. Srečko Piškur in plesna skupina Paradox.

V okviru praznovanja bo še nekaj spremljajočih prireditev. Tako se bodo 19. in 20. aprila 1989 ob 17. uri v kulturnem domu Španski borci predstavili otroški in mladinski pevski zbori naših osnovnih šol, v ponedeljek, 24. aprila 1989 bo ob 12.30 v upravni zgradbi Skupščine občine Ljubljana Moste-Polje otvoritev razstave »Ekologija« z mednarodnega fototabora

Ljubljana 88 pod pokroviteljstvom OK ZSMS, istega dne ob 18. uri bo pred kulturnim domom Španski borci promenadni koncert Papirniškega pihalnega orkestra Večve, nato pa ob 19. uri v Jelovškem likovnem salonu otvoritev razstave moševanskih likovnih ustvarjalcev in likovnikov pobratenih občin Bileča in Plužine.

V četrtek, 27. aprila 89, ob 10. uri bo še spominska kolesarska dirka pod Urhom, v organizaciji Kolesarskega kluba Rog Franek, ki bo zakrožila prireditve ob občinskem prazniku.

Na vse prireditve vabljamo! M. S.

Pol stoletja Razvoja slovenskega narodnega vprašanja

Prav je, da se 27. aprila ob občinskem prazniku in obletnici nastanka OSVOBODILNE FRONTE SLOVENSKEGA NARODA, katere temeljni program je pomenil v odločilnem zgodovinskem obdobju samoodločbo slovenskega naroda, spomnimo Speransovega (Kardeljevega) Razvoja slovenskega narodnega vprašanja.

Preselimo se v tisti čas pred pol stoletja, da bomo znali vrednotiti pomen tega nadvse pomembnega dela za slovenski narod. To je bil čas, ko je del slovenskega naroda, ki je živel v Avstriji, že okusil Hitlerjev nacizem in fašizem, drugi del, ki je živel v Italiji, pa vso okrutnost Mussolinijeve raznarodovalne politike. Poznana je bila že tudi zahteva (namišljena pravica) obeh zavojevalcev po zaslužnjem Slovencev. Prav tako je bila znana takrat, ob pričetku druge svetovne vojne, tudi brezbriznost in neodgovornost demokratične Francije, Anglije in Amerike do Poljske, Čehoslovaške, Avstrije, pa tudi drugih, kakor tudi okrutna Stalinova raznarodovalna dejanja v Sovjetski zvezi.

Komunistična partija Jugoslavije in Slovenije je takrat posvetila prav na osnovi Speransa svojo pozornost odprtim mednarodnim vprašanjem v predaprilski Jugoslaviji. To je bil tudi čas velikosrbske politike zatiranja narodov v Jugoslaviji, obstoja črnogorskega in makedonskega naroda pa sploh niso priznali. Meščanskim političnim strankam ni bilo mar za narode. Z njimi so samo mešetarile, kar se je še najbolj pokazalo prav ob usodnem trenutku napada fašistične Nemčije in Italije na Jugoslavijo in njihovi izdajalski politiki med narodnoosvobodilno borbo.

Zato pomeni Speransovo delo za tisti zgodovinski trenutek temelj za naše vedenje, ravnanje in pravo usmerjenost Osvobodilne fronte slovenskega naroda kot tudi pozneje, ob Kočevskem zboru slovenskih narodnih poslancev, ob drugem zasedanju Avnoja, ko smo se odločili, da bomo živeli pokončno in enakopravno z drugimi jugoslovanskimi narodi v Titovi Jugoslaviji in 1974. leta, ko smo Slovenci kronali svojo suverenost s svojo državo Socialistično republiko Slovenijo.

Nič manj ni pomembno »slovensko narodno vprašanje« danes, ko se ponovno prebujajo pomlad narodov, tako na vzhodu kot zahodu, v Angliji, Španiji in Italiji, v Romuniji, Madžarski in Sovjetski zvezi, na severu in jugu, v takem ali drugačnem političnem sistemu, blagoveneče demokratičnem ali enopartijskem povsod obstaja, in bo tudi v bodoče, boj »majhnih« narodov za enakopravnost pod svobodnim soncem.

Kardeljevo delo je danes v sodobnem političnem utripu, ob obravnavanju političnega pluralizma, še kako aktualno po svoji osnovni ideji, kako zastavljati in razreševati narodnostna vprašanja, in sicer:

– ni malih in velikih narodov; narodi so, ali jih ni, pomenijo pa toliko, kolikor prispevajo v zakladnico človekovega napredka in svobode;

– narod, ki zatira, pocenjuje ali sovraži druge narode, sam ne more biti svoboden, velja danes za vse politične sisteme v večnacionalni državi, zato ne more veljati trditev »en član (delegat) en glas« kot tudi ne trditev o nesmiselnosti in nevdržnosti konsensa, soglasja, ko gre za suverenost naroda;

– v večnacionalni državi, skupnosti, so – naj bodo – narodi dejavnik bogatenja, kulture, ustvarjalnosti in življenja slehernega človeka, ne pa jabolko spora ali breme, kot večkrat še vedno beremo in slišimo danes pri nas;

– in ne nazadnje, izvirna Kardeljeva trditev: narodnosti (nacionalne manjšine) naj bodo most sodelovanja med narodi in državami ne pa činitelj sovraštva in ogrožanja miru ter svobode!

Za našo občino, v kateri dela in živi zelo pester narodnostni sestav delavcev in občanov, naj nam bo »Razvoj slovenskega narodnega vprašanja« barometer naših medsebojnih odnosov in kompas vseh naših ravnanj ter prizadevanj za sožitje vseh nas.

NIKO LUKEŽ,
predsednik OK SZDL

Delajmo drugače, da nam bo jutri lepše

Podpiramo vse, ki že delajo tako... je zadnji slogan delovne skupine pri Predsedstvu CK ZKS, ki je pripravilo osnutek dokumenta o prenovi zveze komunistov, ki je prav sedaj v obče partijski razpravi v OO ZKS in v drugih organiziranih socialističnih dejavnikih, ki prav tako razpravljajo o svoji prenovi. O prenovi naše družbe, še zlasti pa zavestnih sil, govorimo že od kongresov ZK v letu 1986, vendar pa vidnejših rezultatov, razen redkih izjem, še vedno ni. Zagotovo je moč trditi, da smo pretekla tri leta vse preveč teoretično razmišljali o prenovi ZK in družbe kot celote, premalo pa razvijali umno in prožno organiziranost, ki bi temeljila na skupnih prizadevanjih za projektni način organiziranosti ZK, s katerim bi preseglí monolitnost, splošnost političnega delovanja, forumstvo, neučinkovitost in lastno krizo, v kateri smo se v ZK znašli.

Čeprav dokument o prenovi ZK (glej Komunist št. 10–11, 14. marca 1989) ne daje vsesplošnih receptov za uveljavljanje in razvijanje nove vloge ZK, je zagotovo podlaga za izzive, ki jih odpira ZK v prizadevanjih za hitrejšo uresničevanje gospodarske, družbene in partijske prenove. Temeljna načela novega organiziranja in delovanja ZK so: demokratičnost, ustvarjalnost, racionalnost, odgovornost, uspešnost in prožnost. Vse to pa naj bi uresničevali organizirani po delovnem in teritorialnem načelu svobodno in ustvarjalno. Zato ni naključje, da dokument zastavlja vprašanja: »Kje smo v svetu, ki se povezuje?« »Kaj hočemo? Svobodo! In kako to doseči?« Del odgovorov je dan v dokumentu, drugi del bomo morali oblikovati sami v naši opciji razvoja. Zato ni naključje, da odpiramo razpravo o dokumentu za vse, ki jim ni vseeno, kakšna je naša perspektiva ob prehodu v novo stoletje in ki so »za socializem po meri človeka«. In ker je javna razprava odprta, dialoška in usmerjena v iskanje novega – skupnega, vabimo bralce Naše skupnosti, da se vključijo vanjo v svojem podjetju, krajevni skupnosti ali preko našega glasila. V ZK razmišljamo tako, kako pa vi?

IVAN KUHAJ